

SANT PAU, UNA VIDA EN CRIST

La vida de Pau en Crist comença el dia en què segons les seves mateixes paraules «*Déu em va revelar el seu fill perquè jo l'anunciés al pagans*» (Gàlates 1,16). Sant Pau es configura com el missioner per excel·lència i apòstol ple d'esperança, aquell que invitava la comunitat de Roma a imitar el pare en la fe, Abraham, aquell que «*esperant contra tota esperança, va creure i va arribar a ser pare d'una multitud de pobles*» (Romans 4,18).

PAU EL CONVERTIT A L'EVANGELI

Pau va néixer fa uns 2.000 anys a Tars de Cilícia (Turquia). Com a bon fariseu era un fidel observant i un rigorós complidor de la Llei de Moisès. Va perseguir els seguidors del Natzarè, i per això va dedicar una part de la seva vida a impedir que cap jueu abraçés la fe cristiana.

L'experiència de la revelació de Jesucrist es va produir a Damasc l'any 33 als tres anys aproximadament de la mort de Jesús. El que més sorprèn d'aquesta etapa de la seva vida és la radical conversió de Pau.

Pau mostra sorpresa per aquesta experiència, ja que Déu el va convertir esdevenint un dels mes grans entusiastes d'aquella *secta messiànica* a la qual ell mateix havia considerat apòstata i que per això havia intentat eliminar (Ac. 8, 1-3) (Ga 1,13,14)

Des que Pau té l'experiència de Damasc fins a l'inici del viatge missioner s'inclouen deu anys en els quals Pau és alligonat pels seus germans en la fe sobre la tradició de Jesús. És un temps d'aprenentatge i d'immersió en la vida de l'Església, d'escolta i maduració de la seva vocació apostòlica. (*Vegeu el relat de la conversió de Saule Ac 9,1-19*).

Els testimonis més transcendents sobre la revelació que va rebre (*Saule*) Pau són les seves cartes. **De la**

seva lectura podem descobrir el sentit més profund d'aquella revelació. Uns dels textos més fonamentals és la carta als Gàlates. Ell es presenta de la forma següent: «*Germans, vull que ho sapigueu: l'evangeli que us vaig anunciar no ve dels homes, jo no el vaig rebre ni aprendre de cap home, sinó per una revelació de Jesucrist.*» (Ga 1,11-12)

PAU EL PREDICADOR DE L'EVANGELI: L'APOSTOL DE CRIST

Pau va dur a terme durant uns onze o dotze anys una activitat incessant a favor de l'Evangelí per les regions de l'Orient de l'Imperi Romà (Àsia Menor-Grècia). En aquesta etapa eminentment missionera, Pau apassionat pel Crist, no estalvia esforços per anunciar el seu Senyor (Ac 15, 36-21,14). Mentre funda noves comunitats, Pau, per causa de Crist, tot ho accepta: «*les febleses, les injúries, les adversitats, les persecucions i les angoixes*» (2Co 12,10).

En aquesta etapa podem destacar la Primera carta als **Tessalonicencs**, on Pau es dirigeix a la comunitat per a respondre preguntes sobre la vida futura (1Te 4,1-5,22) i a donar orientacions sobre la vida present, així mateix tracta d'una qüestió que preocupa a molts com és la data de la vinguda definitiva del Crist i el destí dels que moren abans del seu retorn (1Te 4,13-5,11).

De la carta als **Corintis**, podem destacar com Pau es manifesta sobre un tema fonamental des d'una visió pràctica amb relació al seu apostolat: com arrelar el missatge cristià en cada cultura per a trobar l'equilibri entre les dues. Pau diu que cal fer rebuig d'allò que es irreconciliable amb el missatge cristià i acollir allò de la cultura pròpia que no es incompatible (1Co 10,31-33) tot i que els demana: «*Sigueu imitadors meus, com jo ho sóc de Crist*» (1Co 11,1).

En la carta als **Gàlates** el missatge central que dirigeix a la comunitat es basa en recordar que el compliment de la llei no salva, sinó que la única cosa que salva és la creu de Jesucrist. L'Esperit de Déu esdevé l'impulsor principal de la vida dels creients. L'Evangelí de Jesucrist és l'únic punt de referència.

PAU EL PRESONER A CAUSA DE L'EVANGELI

Sant Pau per seguir el designi diví, es mostra decidit a canviar d'escenari missioner i a portar l'Evangelí al límit d'Occident fins a arribar a Hispània. És detingut a Jerusalem i comencen els darrers anys de la seva vida farcits de penalitats. Pau ja no és el predicador exitós del missatge de Jesús sinó *l'apòstol encadenat* que parlarà i escriurà des de la presó i des de l'exili, un home que, ara més que mai, porta en el seu cos «*els senyals de l'agonia de Jesús*» (2Co 4,10). Aquesta agonia tan sols es clourà amb la seva mort martirial a Roma, en virtut de la qual quedarà agermanat amb Pere, el primer dels dotze apòstols.

En aquesta etapa s'inclouen les denominades «*Cartes de la Captivitat*»: les cartes als **Colossencs**, als **Filipencs**, als **Efesis** i la Carta més exemplar des del punt de vista doctrinal que conté el testament espiritual de Pau: la **Carta als Romans** que exposa alguns dels temes més importants de la teologia paulina: la força salvadora de l'Evangelí, la doctrina de la justificació per la fe, la realitat de la vida en Crist i l'acció de l'Esperit en els qui creuen.

«*En l'evangeli es revela la justícia salvadora de Déu, en virtut de la fe i amb vista a la fe. Tal com diu l'Escriptura: Viurà el qui és just per la fe*» (Rm 1,17).

En els Fets dels Apòstols s'explica com Pau dona testimoni de Jesús davant els jueus i els pagans (Ac 21, 15-28,31) la Paraula ha arribat a Roma, el missatge de l'Evangelí s'ha difós per tota la terra (Ac 28, 11-31).

Què t'atrau de la vida de Sant Pau? Què ens ressona d'aquests textos?

Ga 5, 13-16.22-25.

Col 3, 12-13.

1Co 3, 16-17

1Co 13, 4-7

Rm 8, 22-25

Pregària final: Ef 1, 3-10